

“मीठे बच्चे- सधैं रातमा आफ्नो चार्ट राख, डायरी बनायौ भने डर रहन्छ, कतै घाटा नपरोस्।”

प्रश्न:- कल्प पहिलेका भाग्यशाली बच्चाहरूलाई बाबाको कुनचाहिँ कुरा तुरुन्तै टच हुन्छ ?

उत्तर:- बाबाले हरेक दिन बच्चाहरूलाई यादका जुन युक्तिहरू बताउनुहुन्छ, त्यो भाग्यशाली बच्चाहरूलाई नै टच हुन्छ। त्यसलाई उनीहरूले तुरुन्तै व्यवहारमा ल्याउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! केही समय एकान्तमा बगैंचामा गएर बस। बाबासँग मीठा-मीठा कुराकानी गर, आफ्नो चार्ट राख्यौ भने उन्नति भइरहन्छ।

ओम् शान्ति । मिलेट्रीलाई पहिले पहिले सावधान गरिन्छ- अटेन्सन प्लीज। बाबा पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गरिरहन्छौ ? बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो ज्ञान बाबाले यस समयमा नै दिन सक्नुहुन्छ। बाबाले नै पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच छ नि- मूल कुरा यो हो, भगवान् को हुनुहुन्छ ? कसले पढाउँछ ? यो कुरा पहिले बुझ्ने र निश्चय गर्नुपर्ने हुन्छ। फेरि अतीन्द्रिय सुखमा पनि रहनु छ। आत्मालाई धेरै खुशी हुनुपर्छ। हामीलाई बेहदको बाबा मिल्नुभएको छ। बाबा एकै पटक आएर मिल्नुहुन्छ वर्षा दिन। केको वर्षा ? विश्वको बादशाहीको वर्षा दिनुहुन्छ, ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै। यो त पक्का निश्चय छ- बाबा आउनुभएको छ। फेरि सहज राजयोग सिकाउनुहुन्छ, सिकाउनु पर्ने हुन्छ। बच्चाहरूलाई केही सिकाउनु पर्दैन। आफैं मुखबाट मम्मा-बाबा निस्किरहन्छ किनकि शब्द त सुन्छन् नि। उहाँ हुनुहुन्छ रूहानी बाबा। आत्मालाई आन्तरिक गुप्त नशा रहन्छ। आत्माले नै पढ्नु छ। परमपिता परमात्मा त ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ नै। उहाँले केही पढ्नुभएको छैन। उहाँमा ज्ञान छैदैन, केको ज्ञान छ ? यो पनि तिमी आत्माले जान्दछ। बाबामा सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। कसरी एक धर्मको स्थापना र अनेक धर्मको विनाश हुन्छ, यो सबै जान्नुहुन्छ- यसैले उहाँलाई जानी जाननहार भनिदिन्छन्। जानी जाननहारको अर्थ के हो ? यो कसैले पनि बिलकुल जान्दैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो स्लोगन पनि अवश्य लगाऊ, मनुष्य भएर यदि रचना र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको अवधि, पुनरावृत्तिलाई जान्दैन भने के भनिन्छ... यो पुनरावृत्ति शब्द पनि धेरै आवश्यक छ। करेक्सन त भइरहन्छ नि। गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ..... यो चित्र बडो फस्टक्लास छ। सारा विश्वमा यो हो सबैभन्दा नम्बरवन भूल। परमपिता परमात्मालाई नजानेका कारण फेरि भनिदिन्छन् सबै भगवान्का रूप हुन्। जसरी सानो बच्चासँग सोधिन्छ- तिमी कसको बच्चा हो ? भन्छन्- फलानाको। फलाना कसको बच्चा ? फलानाको। फेरि भनिदिन्छन्- ऊ मेरो बच्चा। त्यस्तै यिनीहरूले पनि भगवान्लाई जान्दैनन् त्यसैले भनिदिन्छन्- म भगवान् हुँ। यति पूजा पनि गर्छन् तर बुझ्दैनन्। गायन गर्छन्- ब्रह्माको रात अर्थात् ब्राह्मण ब्राह्मणीहरूको पनि रात हुनुपर्ने। यी सबै धारणा गर्नुपर्ने कुरा हुन्। यो धारणा उनीहरूलाई हुन्छ जो योगमा रहन्छन्। यादलाई नै बल भनिन्छ। ज्ञान त हो कमाइको स्रोत। यादद्वारा शक्ति मिल्छ जसद्वारा विकर्म विनाश हुन्छ। तिमीले बुद्धिको योग बाबासँग लगाउनु छ। यो ज्ञान बाबाले अहिले नै दिनुहुन्छ, फेरि कहिल्यै मिल्दैन। बाबा सिवाय कसैले दिन सक्दैन। बाँकी सबै हुन् भक्ति मार्गका शास्त्र, कर्म काण्डका क्रियाहरू। त्यसलाई ज्ञान भनिदैन। आध्यात्मिक ज्ञान एक बाबासँग छ र उहाँले ब्राह्मणहरूलाई नै दिनुहुन्छ। अरू कसैसँग आध्यात्मिक ज्ञान हुँदैन। दुनियाँमा

२०७२ असोज २३ शनिबार १०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

कति धर्म, मठ, पन्थ छन्, कति मत छन्। बच्चाहरूलाई सम्झाउन कति मेहनत लाग्छ। कति तुफान आउँछन्। गाउँछन् पनि— नइयाँ मेरी पार लगाओ। सबैको नाउ त पार हुन सक्दैन। कुनै डुबि पनि हाल्छन्, कुनै खडा हुन्छन्। २-३ वर्ष हुन्छ, कतिको थाहै हुँदैन। कुनै टुक्रा-टुक्रा हुन्छन्। कुनै त्यहीँ खडा हुन्छन्, यसमा मेहनत धेरै छ। बनावटी योग पनि कति निस्किएका छन्। कति योग आश्रम छन्। रूहानी योग आश्रम कुनै हुन सक्दैनन्। बाबाले नै आएर आत्माहरूलाई रूहानी योग सिकाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो त धेरै सहज योग हो। यो जस्तो सहज केही पनि छैन। आत्माले नै शरीरमा आएर पार्ट बजाउँछ। बढीमा ८४ जन्म हुन्छ, बाँकी त कम-कम हुँदै जान्छन्। यी कुरा पनि तिमी बच्चाहरू मध्ये कसै-कसैको बुद्धिमा छ। बुद्धिमा धारणा बढी मुश्किलले हुन्छ। पहिलो कुरा बाबा सम्झाउनुहुन्छ— जहाँ पनि जान्छौ भने पहिले पहिले बाबाको परिचय देऊ। बाबाको परिचय कसरी दिने, यसको लागि युक्ति रचिन्छ। त्यो जब निश्चय हुन्छ तब सम्झन्छन्— बाबा त सत्य हुनुहुन्छ। अवश्य बाबाले सत्य कुरा नै बताउनुहुन्छ। यसमा संशय ल्याउनु हुँदैन। यादमा नै मेहनत छ, यसमा मायाले विघ्न पार्छ। घरी-घरी याद भुलाइदिन्छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— चार्ट लेख। तब बाबाले पनि देख्नुहुन्छ— कसले कति याद गर्छ। एक चौथाइले पनि चार्ट राख्दैनन्। कोही भन्छन्— म त सारा दिन यादमा रहन्छु। बाबा भन्नुहुन्छ— यो त बडो मुश्किल छ। सारा दिन-रात त बाँधेलीहरू जसले पिटाइ खाइरहन्छन् उनीहरू यादमा रहन्छन्, शिवबाबा कहिले यी सम्बन्धीबाट म छुट्नेछु ? आत्माले पुकार्छ— बाबा म बन्धनबाट कसरी छुट्टुं ! यदि कोही धेरै यादमा रहन्छन् भने बाबालाई चार्ट पठाऊन्। निर्देशन मिल्छ— सधैं रातमा आफ्नो चार्ट लेख, डाइरी राख। डाइरी राख्नाले डर रहन्छ, हाम्रो घाटा नबनोस्। बाबाले हेर्नुभयो भने के भन्नुहुन्छ— यति प्यारो बाबालाई यति समय मात्र याद गर्छौ ! लौकिक बाबालाई, स्त्रीलाई तिमी याद गर्छौ, मलाई यति थोरै पनि याद गर्दैनौ। चार्ट लेख्यौ भने आफैं लाज लाग्नेछ। यस हालतमा मैले पद पाउन सक्दिनँ, यसैले बाबा चार्टमा जोड दिइरहनुभएको छ। बाबालाई २ ८४ को चक्रलाई याद गर्नु भन्ने फेरि चक्रवर्ती राजा बन्छौ। आफूसमान बनायौ भने प्रजामाथि राज्य गर्नेछौ। यो हो नै राजयोग— नरबाट नारायण बन्ने। लक्ष्य-उद्देश्य यो हो। जसरी आत्मालाई देखिँदैन, जानिन्छ। यसमा आत्मा छ, यो पनि जानिन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको अवश्य राजधानी हुन्छ। यिनीहरूले सबैभन्दा धेरै मेहनत गरेका छन् तब छात्रवृत्ति पाएका हुन्। अवश्य यिनीहरूको धेरै प्रजा हुनुपर्छ। उच्चभन्दा उच्च पद पाएका छन्, अवश्य योग लगाएको हुनुपर्छ तब सम्मान सहित पास भए। यो पनि कारण निकाल्नुपर्छ, मेरो योग किन लाग्दैन ? धन्दा आदिको भन्नुभटमा बुद्धि धेरै जान्छ। त्यसबाट समय निकालेर यसतर्फ धेरै ध्यान दिनुपर्छ। केही समय निकालेर बगैंचामा एकान्तमा बस्नुपर्छ। स्त्रीहरू त जान सक्दैनन्। उनीहरूले त घर सम्हाल्नुपर्छ। पुरुषहरूलाई सहज छ। कल्प पहिलेका जो भाग्यशाली छन् उनीहरूलाई नै यो टच हुन्छ। पढाइ त धेरै राम्रो छ। बाँकी हरेकको बुद्धि आफ्नो हुन्छ। जसरी भए पनि बाबाबाट वर्सा लिनु छ। बाबा सबै डाइरेक्सन दिनुहुन्छ। गर्नु त बच्चाहरूले नै छ। बाबा डाइरेक्सन दिनुहुन्छ सबैको लागि। एक-एक व्यक्तिगत आएर पनि कसैले सोध्छ भने सल्लाह दिन सक्नुहुन्छ। तीर्थमा ठूला-ठूला पहाडमा जान्छन् भने पण्डाहरूले सावधान गरिरहन्छन्। बडो मुश्किलले जान्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई त बाबा धेरै सहज युक्ति बताउनुहुन्छ। बाबालाई याद गर्नु छ। शरीरको भान खत्तम गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद

२०७२ असोज २३ शनिबार १०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गर । बाबा आएर ज्ञान दिएर जानुहुन्छ । आत्माजस्तो तीव्र अरू केही हुन सक्दैन । उनीहरू चन्द्रमा आदितर्फ जानमा कति समय व्यर्थ गर्छन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । यो विज्ञानको कला पनि विनाशमा मदत गर्छ । त्यो हो साइन्स, तिम्रो हो साइलेन्स । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु, यो हो डेड साइलेन्स । म आत्मा शरीरबाट अलग हुँ । यो शरीर पुरानो जुत्ता हो । सर्प, कछुवाको उदाहरण पनि तिम्रो लागि हो, तिमी नै कीराजस्ता मनुष्यलाई भूँ-भूँ गरेर मनुष्यबाट देवता बनाउँछौ । विषय सागरबाट क्षीर सागरमा लिएर जानु तिम्रो काम हो । संन्यासीहरूलाई यो यज्ञ तप आदि केही पनि गर्नु छैन । भक्ति र ज्ञान हो नै गृहस्थीहरूको लागि । उनीहरूलाई त सत्ययुगमा आउनु नै छैन । उनीहरूले के जानून्, यी कुराहरूलाई । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ यस निवृत्ति मार्गहरूको । जसले पूरै ८४ जन्म लिएका छन्— उनीहरू नै ड्रामा अनुसार आइरहन्छन् । उनीहरूमा पनि नम्बरवार निस्किरहन्छन् । माया बडो प्रबल छ । आँखा बडो विकारी छन् । ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेपछि आँखा शुद्ध बन्छन् फेरि आधाकल्प कहिल्यै विकारी बन्दैनन् । यी बडो धोकेबाज छन् । तिमी जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति कर्मेन्द्रिय शीतल हुन्छन् । फेरि २१ जन्म कर्मेन्द्रियलाई चञ्चलतामा आउनु छैन । वहाँ कर्मेन्द्रियमा चञ्चलता हुँदैन । सबै कर्मेन्द्रिय शान्त सतोगुणी रहन्छन् । देह अभिमानपछि नै सबै शैतानी आउँछ । बाबा तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउनुहुन्छ । आधाकल्पको लागि तिमीलाई वर्सा मिल्छ । जति जसले मेहनत गर्छ, त्यति उसले उच्च पद पाउँछ । मेहनत गर्नु छ— देही-अभिमानि बन्ने, फेरि कर्मेन्द्रियले धोका दिदैनन् । अन्त्यसम्म युद्ध चलिरहन्छ । जब कर्मातीत अवस्था पाउँछौ तब त्यो लडाईं पनि शुरू हुन्छ । दिन प्रतिदिन प्रत्यक्षता हुँदै जान्छ, मृत्युसँग डराउँछन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान सबैको लागि हो । केवल बाबाको परिचय दिनु छ । हामी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौं । सबैले एक बाबालाई याद गर्छन् । हुन त कोही प्रकृतिलाई मान्नेहरू छन् । तर परमात्मा त हुनुहुन्छ नि । उहाँलाई याद गर्छन् मुक्ति जीवनमुक्तिको लागि । मोक्ष त हुँदै हुँदैन । विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिनु छ । बुद्धिले पनि भन्छ— जब सत्ययुग थियो तब एउटै भारतखण्ड थियो । मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन् । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि । लाखौं वर्षको कुरा हुन सक्दैन । लाखौं वर्ष हुन्थ्यो भने कति धेरै संख्या हुन्थ्यो । बाबा भन्नुहुन्छ— अब कलियुग पूरा भएर सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ । उनीहरूले सम्भ्रन्छन्— कलियुग त अहिले बच्चा छ, यति हजार वर्षको आयु हो । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ, यो कल्प हो नै ५ हजार वर्षको । यहाँ नै यो स्थापना भइरहेको छ । दुनियाँ अब स्वर्ग बनिरहेको छ । अहिले हामी श्रीमत अनुसार यो राज्य स्थापना गरिरहेको छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— अब म एकलाई याद गर । पहिलो मुख्य शब्द नै यो देऊ । जबसम्म बाबाको निश्चय हुँदैन तबसम्म प्रश्न सोधिरहन्छन् । फेरि कुनै कुराको उत्तर मिलेन भने सम्भ्रन्छन्— यसले केही जान्दैन, फेरि भन्छ— भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यसैले सबैभन्दा पहिले त एउटै कुरामा टिक । पहिले बाबाको परिचय निश्चय गरून्— वास्तवमा सबै आत्माहरूको बाबा एकै हुनुहुन्छ र उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ । उहाँ संगममा नै आउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म युगे-युगे होइन, कल्पको संगमयुगमा आउँछु । म हुँ नै नयाँ सृष्टिको रचयिता । त्यसैले बीचमा कसरी आऊँ ? म आउँछु नै पुरानो र नयाँको बीचमा । यसलाई पुरुषोत्तम संगमयुग भनिन्छ । तिमी पुरुषोत्तम पनि यहाँ बन्छौ । लक्ष्मी-नारायण सबैभन्दा पुरुषोत्तम हुन् । लक्ष्य-उद्देश्य

२०७२ असोज २३ शनिबार १०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन कति सहज छ। सबैलाई भन- यो स्थापना भइरहेको छ। बाबाले भन्नुभएको छ- पुरुषोत्तम शब्द अवश्य राख किनकि यहाँ तिमी कनिष्ठबाट पुरुषोत्तम बन्छौ। यस्ता यस्ता मुख्य कुरा भुल्नु हुँदैन। साथै सम्बत पनि अवश्य लेखनुपर्छ। यहाँ तिमीहरूको पहिलेदेखि नै राजाई शुरू हुन्छ, अरूको राजाई पहिलेदेखि हुँदैन। उनीहरूको त धर्म स्थापक आउँछन्, त्यसपछि धर्म वृद्धि हुन्छ। करोडौं बनेपछि राजाई चल्छ। तिम्रो त शुरूदेखि सत्ययुगमा राजाई हुन्छ। यो कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन- सत्ययुगमा यति राजाई कहाँबाट आयो? कलियुग अन्त्यमा यति धेरै धर्म छन्, फेरि सत्ययुगमा एक धर्म, एक राज्य कसरी भयो? कति हीरा जुहारतका महल हुन्छन्। विश्व यस्तो थियो जसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। ५ हजार वर्षको कुरा हो। लाखौं वर्षको हिसाब कहाँबाट आयो। मनुष्य कति अलमलिएका छन्। अब उनीहरूलाई कसले सम्झाओस्। उनीहरूले कहाँ सम्झन्छन् र- हामी आसुरी राज्यमा छौं। देवताहरूको त महिमा छ सर्वगुण सम्पन्न... उनीहरूमा ५ विकार हुँदैन किनकि देही-अभिमानी हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मुख्य कुरा हो यादको। ८४ जन्म लिँदै लिँदै तिमी पतित बनेका हो, अब फेरि पवित्र बन्नु छ। यो ड्रामाको चक्र हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) ज्ञानद्वारा तेस्रो नेत्रलाई धारण गरेर आफ्नो धोखेबाज आँखालाई पवित्र बनाउनु छ। यादद्वारा नै कर्मेन्द्रियहरू शीतल, सतोगुणी बन्छन् त्यसैले यही मेहनत गर्नु छ।
- २) धन्दा आदिबाट समय निकालेर एकान्तमा गएर यादमा बस्नु पर्छ। मेरो योग किन लाग्दैन त्यसको कारणलाई हेर्नु छ। आफ्नो चार्ट अवश्य राख्नु पर्छ।

वरदान:- दृढताद्वारा बाँझो जमिनमा पनि फल पैदा गर्ने सफलता स्वरूप भव

कुनै पनि कुरामा सफलता स्वरूप बन्नको लागि दृढता र स्नेहको संगठन चाहिन्छ। दृढताले बाँझो जमिनमा पनि फल पैदा गरिदिन्छ। जसरी आजकल साइन्सले बालुवामा पनि फल पैदा गर्ने प्रयत्न गरिरहेको छ, यस्तै तिमीले साइन्सको शक्तिद्वारा स्नेहको पानी दिँदै फलिभूत बनाऊ। दृढताद्वारा निराशमा पनि आशाको दीपक जगाउन सक्छौ किनकि हिम्मतद्वारा बाबाको मदत मिल्छ।

स्लोगन:- आफूलाई सदा प्रभुको नासो सम्भेर अगाडि बढ्यौ भने कर्ममा रूहानियत आउँछ।